

X.E 14

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞாநசம்பந்தகுருப்போநம:

சிவபஸ்மவைபவம்.

இது

திருவேட்டிஸ்வரர்பேட்டை

ஸ்ரீவாதபுரிசபாதசேகரபக்தஜனசபை

அடியவர்களுளொருவரும

தஞ்சாவூர்

சென்ட்டிரீடர்ஸ் காலேஜ்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

யிரும்மஸ்ரீ-ஆ. சேதுராமபாரதியாரவர்கள்

மாணுக்கருமாகிய

தி. முத்துராமபிள்ளையவர்களால்,

வெளியிடப்பட்டது.

1901.

சென்னை.

பண்டித மித்திர யந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

விலை அணு ஒன்று.

SHAMAHOPADHYA
V. SWAMINATHA IYER

சிவடியம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜனார்த்தபந்தருடையோநம்.

சிவபஸ்மவைபவம்.

வைணவ வண்பர்சிலர் 'பாஷணடர்கள்' கபடமான வஞ்சகராய்
பத்திரிகை' என ஒன்றெழுதி அதில் பஸ்மநிந்தை சிவசிந்தை சிவ
னடியார் நிந்தைமுதலாயின பொதியச்சைவர் சிலர் பெயரைக் குறித்து
அக்காட்டித் தூஷித்தது வெளியிட்டனர். அப்பத்திரிகையைக்கண்ட
நம் சைவவண்பர்கள் சிலர் அத் தூஷணையைப் பரிகரிக்கும் பொருட்
புது சபைகூட்டி உபந்யாஸகன செய்வதாகவுத்தொழிந்தது. அந்த
எங்குனமாயினு மாகுது. வைணவவண்பர் வெளியிட்ட அப்போதே
பத்திரிகை சைவமெல்லாருக்கும் பெருந்துக்கத்தை விளைத்ததனால்
அப்பத்திரிகையை விசாரித்து ஒழிப்பது எம்க்குக் கடமையாயிற்று
அப்பத்திரிகை எழுதிய வைணவ வண்பர் ஒருவரிடம் யோசனை
மல வேதப்பிரமாணங்களுக்கு விருத்தமாகத் தொடங்கும்பேர்த்
"பிணங்காம்பி பூசித்தியும்" என்று பஸ்மத்தைப் புறம்புதி
புகுந்தா. திருநீலம் அங்ஙனம் ஹேபபுத்திகொண்டு எழுதினார்
வேதப்பிரமாணம் கொண்டு சாதித்து அதனை யிகழ்ந்திருந்தால்
நாம் குறைகூற இடமிராது. பிரமாணம் ஒன்று தானுங் காட்டு
கோபவேசராய்ச் சிறுமகனாப்பேரல் இகழுரை நிகழ்த்திய
ருக்குப் பெருமை யாகாது. அவ்வாறன்று சைவர்கள் எங்கு
வத்தை மரபின் பிப் புறம்புதித்தமையால் யாரும் சைவர்களை
அங்ஙனம் இகழ்த்தாமெனின், அவ்வாறு செய்தல் சி
டையாய முடிவதனறிப் பயனென்றும் விளைவதில்லை. வேதமு
ஸப்பிரமாணங்களைக் கொண்டு இறைவனெருவனுண்டென்று
ததுகின்றவர்களாகிய சைவர் வைணவர் முதலிய மதசித்தாந்திகள்
சமயவாசங்கள் செய்து கொள்கைய விரும்பினால் பிரமாணங்க

ச்தினாற் பஸ்மாலினிடர்திலும் அனதத் தரிக்க விதிக்கும் உபர்வதத்
துக்களினும் துவேஷுத்தி வகிப்பவர்கள் மகா பாதகங்களைச்செய்
தவர்களென்றறியத் தக்கது என்று வலியுறுத்திக் கூறுதலை யறிய
வல்லார்க்குப் பஸ்மர்ஷிதைச்செய்த அல்லஹ்வ கண்பர் வேதப்பட்டர்

இனி அவ்வைணவரண்பர் ‘பிணச்சாம்பல்’ என்று இழித்துக் கூறிய சொற்களைக் கிடந்தபடியே வைத்து அதையும் பஸ்மவைப்பதையே விளக்குமாறம் ஒரு சிறிது காட்டுகும். பரமாத்மாவென்பது பிறப்பு இறப்பு இல்லாததும், எல்லாமறிவதும், எங்கும் நிறைவதுமாகவுள்ள வியாபகப்பொருளுகளின் அது யோனி வாய்ப்பட்டும் பிறசுதல் எலாதாம். ஜீவாத்மாவெனப்படும் பசுக்களெல்லாம் சுருதிய அறிவும், சுகதுக்கமுழுடையனவாகையால் அவையே பிறந்திறப்பனவாம், திருமால் முதலிய தேவரெல்லாரும் பிறந்திரந்தாரெனபனுவும், சிவமொன்றே பிறத்திறவாத பரப்பிரமப் பொருளெனபனுவும் அவ்வவர் வைப்பவங்களைக் கூறும் தூல்களாற்பெறக்கிடத்தலின் திருமான்முதலிய தேவரெல்லாரும் பசுக்களென்றும் சிவமொன்றே அப்பசுக்களுக்குப் பதியாகிய கடவுளென்றும் துணியப்படும. இதுபற்றியே சுருதி ஸ்வயெவ் ஷெவாஃ உஸௌதா உவாஷ - ௧ | தஸா துஸௌவ - ௨ (உஸௌவ - ௩) என்னும் பிரபல பிரணசதால் எல்லாத் தேவர்களும் பசுக்கள் அவற்றின்பதி ‘சம்பு’ என்று பிரகாசப்படுத்தி, அவ்வெல்லாத் தேவர்களு மாவாரிவரென்பது இனிது விளங்க ஸ்வஸூவிஷ்டஸௌ ரெநூ நாடிஃ பஸவஃ வாசிஃ ஆப்தாஃ” என்று கூறிற்று ஜீவர்களுல்லாரும் சிருஷ்டி திதிஸம்ஹாரம்என்னும் முத்தொழித்பட்டுருபவராசலம்மகா ஸம்ஹாரகாலத்தில் திருமால் முகலிய தேவர்களுல்லாரும் இறந்துபட அவளையெல்லாத் தகித்த பிணச்சாம்பலைத் திருமேனியில் உத்தாளனஞ்செய்துகொண்டு முழுமுதற்கடவுளாகிய மாசங்கார உருத்திரமூர்த்தி-ஆனந்தத்தாண்டலம் புரிவாராகலின், அவ்வைணவ ரண்பர் கூறிய ‘பிணச்சாம்பல்’ என்னுஞ் சொற்கள் சைவர்களாகிய எங்குருத்தூத் துக்கத்தை புண்பெண்ணுதென்க. மகா ஸம்ஹாரகாலத்தில் அச்சங்கார இருத்தியத்தைப் புரிபவராகிய உருத்திரமூர்த்தியையன்றி வேறு பிறரில்லாமையற்றியே அதர்வசிர உபநிடதம்

‘புலிச் சுவனவரு ருதி புராநயிதீயாயதலு’ என்று வலியுறுத்துக் கூறுமாயிற்று. இத்தயாதி பிரமாணபாசுரன்யங்சளால், ‘பிண்ச்சாம்பல்’ என்பதனுண்மை வெளிப்படுத்தலின் ‘யானுமறியேன் அவனும்பொய் மெசால்லாள்’ என்னும் பழமொழியோடொத்து நின்றன அந்நண்டர் கூறிய சொற்களுன்றறிக.

பூனி அடிவணவநண்பர் ‘ஸ்ரீ ஆழ்வார் ஸ்ரீகுத்திகளோ அபார்த் தம பண்ணினவிவதயம்’ என ஒன்றுகூறினார். “கரியமேனிமிசை வெ ளிய நீறு சிறிதேயிடும்—பெரியகோய்நடங்கண்ணன்” எனவும் “சிறிதெவ்வேயிடுவாரைக்காணி மெனமாலடியாரென்றோடும்” எனவும் போத்த ஆழ்வார் அருளிச்செய்த பிரமாணவாக்கியங்களைச் சைவக் களாகிய யாம் எங்கள் சமயத்திற்கு ஏற்பப்பொருள் படுகதிகுகொ ண்டோ மென்பதும், அங்கனம் பொருள்செய்தல் சகாதென்பது மே அந்நண்பரது அபிப்பிராயமாம். திருமால் தமது கரியமேனியில் மெவையேற்றினைச்சண்ணித்தத்ச் திவ்முகின்றாரென முரண்டொடை முரணணி பற்றிக்கூறிய அவ்வாக்கியப்பொருணயத்தையும் சொன் னபக்தையும் சாதாரணமாய் நோக்கவல்லார்க்கும் ‘நீறு’ என்பது துருநீறு என்றே பொருள்தருமாதலால், அதனையாம் அபார்த்தம் பண்ணினே மென்றல் ந்யாயகெறியோடு ஒரு சிறிதும் பொருந்தாத ‘தீழ்க்குரையாமென்றோடிக. இதுகிடக்க, வாக்கியங்களுக்கு வாசசி பாசதம் சொல்லுதலே சிறந்ததாயினும், ஆக்கியோன் குறிப்பொடு படாத வேறுபடுமானால் அவன் குறிப்பொடு படுத்த அவ்வாக்கியங்களைப் பொருததி முக்கியார்த்தவங்கனம் பண்ணுதலும் நூன்மர பாதலின், திருமாலடியவர்களாகிய ஆழ்வார்கள் சிவசிவன்வர்களைத்தங் கடவுளுக்குக் கூறான்பதுபற்றி, அவ்வாக்கியங்களுக்கு முக்கியா ர்த்தவங்கனம் பண்ணிப் பொருள்கோடலே முறைமையாமென்றுரைசது ‘நீறு’ முதலிய சொற்களுக்கு வேறுபொருள் கூறுதுமெனி ன் அதுவும் பொருந்தாமை காட்டுதும். ஆழ்வார்களிருந்த காலத்து ததிரும்மண்காப்பிடுதலுண்டாயினன்றோ அவர்கள் அதனைத்தம் பாச ரங்குறிற் கிளந்தோதுவர். அவர்கள் நல்லிய நாளில் பஸ்மதாரண மும் கோபீசந்தனதாரணமுமேயன்றி வேறு பிறிதின்னமயின் அத னையோதாராயிற்று என்றுணர்க. குஜராத்துமுதலிய வடநாடுகளிலு ள்ள விவ்ஹுபக்தர் கோபீசந்தனதாரணமும், பஸ்மருத்ராக்கதார ணமும் இன்றுகாறும் செய்துவாழ்த்தலும், மலையாளம் கன்னடம் முதலிய தென்னாடுகளிலுள்ள வைணவர் இன்னும் பஸ்மருத்ராக்க தாரணஞ்செய்து ‘வாழ்த்தலும் விரும்பும் அறிந்தவிவதமன்றோ? வைண

வாசாரியராகிய இராமானுஜர் தங்காலத்தன்றே திருமண்கூப்பிடும் வழக்கத்தை உண்பெண்ணினர். இவ்விஷயத்தில் நம் மைணவ நண்பர்களுக்குச் சந்தேகம் நிகழுமானால் வேதப்பிரமாணங்களானும், ஆங்கில பாஷாவித்தவாண்களாற் கண்டுரைக்கப்படும் பிரதஸபிரமாணங்களானும் திருமண்காப்புப் பிராசீனகாலத்தது ஆன்றென்றும் உரித்து இராமானுஜர் காலத்திலேயே உண்டாயினதென்றும் ஸூபிக்கப் பின்னிடையே இனித் திருமண்காப்பு என்று அங்ஙன மபதற்குப் பொருள்சொல்லுதல் அமையாதாயினும், வாசுதேவோபரிதத முதலியவாநிறபுசும்த்தோதப்பெற்ற கோபீ சந்தனத்தையே ஆழ்வார்கள் கூறினமென்று அச்சதம் பண்ணுதுமெனின், 'நீறு' என்னுஞ் சொல்லுக்கு அங்ஙனம் பொருள்படுத்தத் துணிவுவர் தமிழிலக்கண விக்கிய மிருத்த மூலையையுங் கண்டறியாதவரென்றன்றோ பெரிமோட்ச லவா அப்படியே கொள்வோமாயினும், வாசுதேவர் தமக்குப் பித்தியைத் தருங் கோபீசந்தனத்தினையேல் மெது திருநீற்றினையன்றோ இடம்படி சொல்லியவிஷயம் வாசுதேவோபரிதத்தில் ஆவது பிரகாஸப்படுத்தப்படுதலின் அவ்வாறு பொருள் சொல்லுதலும் துச்சமாயொதங்கத்தையெண்ணே இனிப் பெருந்தனகயின்ராகய அழ்வார்கள் வேதப்பிரமாணங்களில் பக்தி விசுவாசமுடையவராதலின் அவ்வேதப்பிரமாணங்களுக்கு இணங்கத் தமது விஷ்ணு பகவானுக்குப் பஸ்மதாரணத்தைக் கூறி மகிழ்ந்தார்கள். (ரோஜந்திரேஸ்ரத்ரெஸாஜாய-பொரிணம் ஸூத்ரிதம்பரம்) ஹஸோஜந்திரேஸ்ரதவவ-பொம்மாவபி-பெருமவாஸுஜம்" என்னும் பிரமாணத்தால் ஸ்ரீராமபிரானுகஞ்ச் சாவாகம பஸ்மதாரணத்தை விதித்துப் புகழ்ந்த ராம ரஹஸ்யோபநிஷத்திற்கும், ஐதூரெசுரயம் ஸிவஸாஸ்திரிந நீறுமியவ்ஹு! குதூயாந தவெவபயப-குதூமிமவ்ஹு! ஹஸோஜந்திரேஸ்ரதவவ-பொம்ம ஜடாஜந்திரேஸ்ரதவவ-பொம்மாவபி" எனனுமபிரமாணவாக்கியத்தாலங்கனமே தத்தாதிரேயராகிய மகாவிஷ்ணுவ்குப் பஸ்மதாரணத்தையெடுத்துக் கூறிய ஸாண்டில்யோபநிஷத்திற்கும் இணங்கவன்றோ சிவ்ஹர்களாகிய ஆழ்வார்கள் "கரியமெனியிசை வெனியநீறுசிறிதேயமும், பெரியுகோயிறடவகண்ணன்" என்று திருமலை வழக்குவாராயினர். வேதப் பிரமாணங்களுக்குக் கட்டுண்டு காழ்ந்த தஞ்சமயப்பெரியாரோடு இணங்கிவாழாமல் ஆசாரியதுரோகமாக அவர்களை மற

MAHAMAHOPADHYAYA

DR. U.V. SWAMINATHA IYER IRODAI

பட்டு வேதப்பிரமாணங்களை ஆலட்சியஞ் செய்து பஸ்மநினைச் செய்யத்தலைப்பட்டது நம்வைணவ நண்பருக்குத் தகாது தகாது.

இனி அவ்வைணவநண்பர் “அவ்வீஷ்ணுவீஷ்ணுவேசிருஷ்டிக் கப்பட்டும் ரக்ஷிக்கப்பட்டும் பக்திக்கப்பட்டிருக்கின்ற பிரம்ம ருத் ரேந்திராதி தேவர்கள்” எனக்கூறிய வாக்கியப்பொருள் வன்மையை ஒருசிறிது ஆராய்வாம். பிறந்திரந் தழுவதலாகிய ஆன்மலக்ஷணங் களிற்பட்டுப் பசுப்பொருளென்றே வேதப்பிரமாணங்களால் அறநி யிட்டுரைக்கப்பட்ட விஷ்ணுதேவர், “புஷ்ப விஷ்ணு பௌரஹ்மரூப ஸ்ரீராவரஸெவிதௌரெவஜெராதிஸுரரூபம் விஷ்ணுரெ வொவாஸித” எனவும், “சுவஸாதிதயாதீதம் துரீயம் வாக்ஷிதிதவா புஷ்ப விஷ்ணு விஷ்ணுவிஷ்ணு வவெ-ஷ்ணு ஜநகம் வாரி ராஸாநம் வரஜம்” எனவும் போந்த சுருதிப் பிரமாணங்கள் பிரம்ம விஷ்ணு முதலியவர்களாற் சேவிக்கப் பட்டவரும் மூன்றவத்தைகளைக் கடந்தவரும் தூயப்பொருளான வரும் சிவபரஞ்சடரென வந்திக்கும் எம்பபிணைச் சிருஷ்டித்தார், ரக்ஷித்தார், பக்தித்தாரெனக் கூறும் துஷ்ட வசனங்கள் வேதப்பிர மாணங்கொள்ளாத அவைதிகர் வார்த்தையாமென்றொழிக. பகா விஷ்ணுவைத் தியாசாவென்றும் அவ்வீஷ்ணுதேவரால் வந்திக்கப் படும் சிவபரம்பொருளைத் தியேயரென்றும் வேதங்கள் அனந்த பிரமாண வசனங்களால் முழங்கும் உண்மையை எங்கள் குருமூர்த் தியாகிய வைதிக சைவசித்தாந்த சண்டமாருதம் ஸ்ரீவஸூ - சோம சுந்தரநாயகவள்ளல் அனேக கிரந்தங்களில் விளக்கிக்காட்டி நூலிய ஜயத்தம்பத்தை அசைக்கமாட்டாத நம் வைணவநண்பர் வாளாது சிவதுஷணஞ்செய்யத்தலைப்பட்டது அவருக்கு அழகன்று; அது பாரபேதுவாம். வைணவமத சித்தாந்தத்தைப் பரக்க வாராய்ந்து விஷ்ணுதேவரிடத்து அன்பு ததம்பிவாழ்ந்த வைணவப்பெரியோர் யாரும் இங்ஙனஞ் சிவதுஷணஞ்செய்திலர்; மதாபிமானம் மேலீட்டு த்தம்மிறைவனிடத்தும் அன்பில்லாது காமவெகுளி மயக்கமுடைய ராகிய வைணவர் சிலரே யிங்ஙனஞ் சிவாபராதத்தைத் தேடிக் கொள்வர். அவர் எங்ஙனமாயினுமாகு. எமதப்பண்கிய சிவபரம் பொருளை யிவர் தூஷித்தமையால் அத்துஷணையைப் பரிகரித்து வேதப்பிரமாணங்களால் அச்சிவமே பரம்பொருளென வலியுறுத் தற்பொருட்டி மற்றிஃதெழுதினுமென்க. விஷ்ணுமுதலிய தேவர்

கன் அனேக விடங்கனில் அனேக காலங்களிற்சிவாராதனஞ்செய்து உயர்தனரென்பதற்குத் திருமடம்பேறு, திருமாணிகுழி, இராமேஸ்வரம் முதலிய கேடத்திரங்களை சான்றுணாக்கும் இதுவன்றியும் 'சுத்ருவருவ-ஸ்யாஹிஸிஸு ஹாகு' தர்ஜுவிரவாமி-ஸம் ராஜாபாவெஸு | உகந்ணவஸ்யாஹிஸிவிஸு-ஃ சுபுநெஸுவத-ரு ய-ஹிஸிஸு ராஜாபாவெஸு' என்றுஞ் சுருதியால் காசிகேடத்திரத்தில் பூவதிக்கில் பிரமதேவரும் தகழிணத்திக்கில் விஷ்ணுதேவரும் அஞ்சலி கூப்பிய கையராய் என்னையே உபாவிக்கிருவென்று சிவ பெருமான் சொன்னதாக வெளிப்பட்டது. இத்தம் பிரமணசுருதிக்கு நம்மைணவ நண்பர் யாது சொல்வர்? இது கிடக்க. விஷ்ணுதேவர் பிரபாவத்தைக் கூறுவதாகியபாகவதம் உகரணசுரணாபுரணம் ஸஹாஸிஸம்' என்று கூறுதற்கும், இராமர்மணம் 'சுத்ருவருவ-ஸ்யாஹிஸிஸு' என்று கூறுதற்கும், பகவத்கேத 'சுதெவஸு ரணம்மவவஸ்யாஹிஸிஸு' என்றுணாப்பதற்கு மெல்லாம் நம்மைணவ நண்பர் யாது சொல்லுவல்லார்? ஆந்தேல், விஷ்ணு புராணங்களிற் சிவபரிமேபருட்பெருமை கூறுத லென்னையெனின், ஸர்வ பூதாந்தராத்மாவாகிய சிவபெருமான், ஏனைத்தேவர்களை யெல்லா மதிவட்டித்து நடத்தபவனாகவானும், சிவபெருமானையின் றிச் சேதனஞ்சேதனப் பிரபஞ்சங்களியுங்கமரட்டாடையானும், அதி வட்டிக்கப்படும் அத்தேவர்க்குக் கூறப்படும் மகிஷமெயல்லாம் அந்த ராத்மாவாகிய சிவபெருமானுக்கே உரியனவெனபது சான்றோர்க் கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்தது. சாங்கியும் யோசகம், பரஞ்சுராத் திரம் வேதம் முதலிய எல்லாக்கலைகளானும் அறியப்படும் பொருள் சிவ பரஞ்சுடரே யென்பததோன்ற (ஸாராஷ்யம்) யொமம் உபாஹி ராசுர வெஹி வாரஸவதம் தயாராஜா நசுநெருகாமிஸம் மெவவெஸுயெஸுகொஹெஸுஸு' என்று கூறிய உப்ப் பிருஹமணவாக்கியப் பொருளும் எமது மேற்கோளை நீறுவாறு காண்க. இவ்வாறு யாவுமெத்துக்காட்டிய பிரமாண சுருதிகளால் வேதோத்தமாக வழுத்தப்படும் பரம்பொருளாவார் சிவபெருமா னெருவசே யாமென்பதுஉம், அச்சிவபரம்பொருட் தன்னிதியில் ஐனைத்தேவர் குழாங்களைவல்லாம் புகுக்களாகவே யொழிவரென்ப துஉம் இனிது விளக்குதலின் இத்துணைப்பெருஞ் சிறப்பினதாயிய புகிப்பொருளைப் பசுப்பொருளாகிய விஷ்ணுதேவர் சிருஷ்டித்தார்

இரட்சித்தார் பட்சித்தார். ஏன வைணவநண்பர் கூறிய: வார்த்தை பெரிதும் அவலமாயொழிந்ததென்க.

இனி அவ்வைணவநண்பர் விபூதியானது அசுரமோகனூர்த்தமாகச் செய்யப்பட்டதென ஒன்று கூறினார் இவ்வாறு கூறிய நண்பர் தமது மிருத்புபுண்டரதாரணமே தேவர்கள் பொருட்டுச் செய்யப் பட்டதெனவுங் கூறி நாட்டாநொழிந்தகாறெண்ணை? தமது மிருத்புபுண்டரதாரணமானது அவைவதிகமர யொதுக்கப்பட்டமையால்தனைப்பற்றி யேதுஞ் சொல்லாமல் வாளாது சிவபவம்துஷணியிலிற்றங்கி இழுக்கினார். இதுகிடக்க, தேவர்களொடு மறுதலைப்பட்டனராயினும் அத்தேவர்களைப்போலவே அக்ந்தேஹாத்ரமுதலிய வைதிககன்மங்களை அதுவுக்குத்து வைதிகர்களாய் வாழ்த்தார்களென்று அசுரர்களை யினிது புகழ்ந்தோதும் பூரீராமாயணப்பொருளை யறிந்தாராயின் நண்பரில்வாறெல்லாம் குமுறுகாரல்லரென்றொழிக. வைதிகராகிய அசுரர் வேதோக்தமாகிய விபூதியைத் தரித்து வாழ்த்தார்களென்பதனால் விபூதியின் வைபவம் அதிகரிப்பதன்றி ஒருசிறிதுங் குறைவுபடாமையால் 'அசுரமோகனூர்த்தம்' என்னுஞ் சொற்களில் மறைந்துநீன்று அவ்வைணவநண்பர் விவகரித்தது பயன்படாதாயிற்று. அங்ஙனமாயினும் அசுரர் தீயகன்மங்களைச்செய்து கொடியராக வாழ்த்தமையால் அவர்களாலணிந்த கொள்ளப்பட்ட விபூதியும் தீயதாயிற்றெனின், வைணவருள்ளுஞ் சிலர் தீயகன்மங்களைப்பிரிந்து தீயராய் வாழ்கின்றமையின் அவர் அணிந்து கொள்ளுந் திருமண்காப்புச் சீயதாமென்று கடாவுவார்க்கு இறுக்கலாகாமையின் அவ்வாறு விஞ்ஞதல் போலியாமென்றொழிக. இவ்வார் தீயராயினுந் தூயராயினும் அவராலிடப்படுகின்ற திருநீருனது அகரைப் புனிததாகிச் சிவானந்தத்திலிருத்துவ துண்மையாகையால் இடப்படுவதாகிட திருநீற்றால் தமக்குச் சிறப்பு வருதலல்லது இடுகின்றாராகிய இவராலதற்குச் சிறப்பு வருதலின்றென்க. அஃதன்றியும் பசுக்களாகிய நாம் நம்மைப் பொதிந்துகிடக்கும் மலத்தைப் போக்கல்வேண்டிப் பசுவின் மலத்தைத்தகித்து அணிதல்வேண்டும். நாமும் பசுக்கள் ஏனைப்பிராணிகளுள்ளும் நம்மைப்போலப் பெயருடைய பிராணியும் பசு. நாம் நமது மலத்தை யெரித்துச் சிவத்தை யடைதல்வேண்டும் அதற்குக் குறியாக உப்பசுவின் மலத்தைத்தகித்து அணிந்து சிவாராதனம் செய்கின்றோம். இங்ஙனம் காடோறும் பசுக்களாகிய நமது இயல்பும், நம்மைப்பொதிந்திருக்கும் மலத்தினியல்பும், அம்மலத்தைத்தகித்துச் சிவாராதனஞ்செய்யுமியல்பும் இவற்றுல்

நினைவுப்பட்டபடுதலின் விபூதிதாரணத்தினாலுஞ் சிறந்தது. பிரிதிவிஷய இதுபற்றியவன்றே ஐரோப்பாநீதத்தினுள்ளை. அன்னியராசியு ஓரு ததிதுவசாஸ்திரியர் தமதுமதாசாரப்படி விபூதியணியும் புதன் கிழமை (Ash Wednesday) என்பதனைப்பற்றி விவகரித்துக்கொண்டு சென்று முடிவுரையில் தினந்தேர்தும் இவ்விபூதியினை யணிந்து உலகநியாயமை யுணர்ந்து ஈஸ்வராராதனைச் செய்துபோதரும் சமயிகளுளராயின் அவர் சமயம் உயர்ந்தமேய்ச்சமயமாமெனக்கூறியது உமென்க. ஐரோப்பியராகிய இத்தத்துவசாஸ்திரியாருக்கு உள்ள புண்ணியத்தானும் பரதகண்டத்தினுள்ளும் ஈஸ்வரண்பரருக்கு இல்லாமற்போயது பெரிதும் விசனிக்கத்தக்கதாம். இவ்வாறு உலகெங்கணும் பரவி விளங்கும் விபூதிதாரண விபவத்தை தேவத்கள் பூஷித்தது அதிசயமன்று. மம் ஒளவைப்பிராட்டியா ரிதனாலன்றே “நீதில்லாநெற்றிபாழ்” என்று கூறினர். இவர் கூறியதுபோலவே பிருஹஜ்ஜாபால உபநிடதமும் “யிபூ ஸுரவரிதாஹ்மாயிதா 2931வாயுயம்” என்னும் வாக்கியத்தால் திருநீதில்லாத நெற்றியைச் சுட்டெரி; சிவாலயமில்லாத கிராமத்தைக்கொளுத்து என்று வலியுறுத்துக் கூறுவதாயிற்று. இங்ஙனம்போந்த பிரமாண பாராள் யங்களால் அசரமோஹனாத்தமாக விதிக்கப்பட்ட திருநீதென்று அவ்வைணவாண்பர் கூறிய வார்த்தை அவைதிகமா யொழிந்தவாறாக

என்றித்தனையுந் கூறியவாற்றால் சிவபுஸமாவைப் ‘பிணச்சாம் பல்’ எனக்கூறியது வேதாந்தமாகிய உபநிடதச்சுருதிகளோடும் அவற்றின் உபபிருமணங்கனோடும் பிணங்கிய அவைதிகர் கூறும் இழிப்புணாயாமென்பதானும், அங்ஙனம் ‘பிணச்சாம்பல்’ எனவுரைத்த அக்குழறுபாட்டுகொதானும் மாசங்காரகாலத்து அழிந்துபட்ட தேவர் களின் பிணச்சாம்பல் என்று சங்கோசவகையாற் பொருள்படுத்தப் பட்டேச் சிவபுஸமாவைவதத்தோடு இணக்கப்படுமாமென்பதானும், ஆழ்வார் திருவாக்காகிய “கரியமேனிமிசை வெளியகீறு” என்னும் வாக்கியப்பொருள் ராமரஹஸ்யோபநிடதம் வாசுதேவோபநிடத முதலிய பிரமாணப்பொருளோ டொற்றுமையுறுதலின் அதற்கு மாறாக வேறு பொருள் சொல்லுதல் மாறுகொளல் கூறலாமென்பதானும், விண்ணி தேவர் சிவபெருமானிடத்தில் மூத்தொழிணி கழ்த்தினாரென்றே பிரமாணமில்லாத போலியுணாயாமென்பதானும், விபூதி திகைப்போகனாத்தம் விதிக்கப்பட்டதென்றதனாற் போந்த யுன் ஒன்று

மிஷன்ஸெய்ன்பதும் பிறவும் இனிது விளக்கப்பட்டன. மற்றதனைக் காலும் வைணவநண்பர் யாழ்ப்பாணம் வெளியிட்ட பருத்திகளால் மனநிறுத்தாது திறம்பி எம்மொடு தருக்குத்துத் தெளிவ்வேண்டினாராயின், யாங்கூறுவதொன்று. அவ்வணவநண்பரும் யாழும் ஒருபட்டுத் தக்காடொருவரை வர்த சபைத்தலைமைபூணுவதற்குத் தெரிந்துகொள்ளல்வேண்டும். அங்குநத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சபைத் தலைவரால் குறிக்கப்படும் பொதுவிடத்தில் அவர் செய்யும் விதிகளுக்கிணங்கித் தருக்குத்தல்வேண்டும். அவ்வாறின்றி 'நாங்கள் இன்னவிடத்தில் விபூதிநூவுணம் செய்யப்போகிறோம் அங்குச் சைவர்கள் வந்து வர்திடக்கூடவர்' என்று கூறுதலும் அதற்கிணங்கி வாரர் விட்டால் சைவர் தோற்றார்' என்று கூறுதலும் நிக்நிரகஸ்தானமா மென்றறியக்கடவர் அவரழைக்குமிடத்திற்கு யாம போகவேண்டுமென்பதெனின் 'யாழிருக்குமிடத்திற்கு அவர் வருகவெனறாலதற்மெனசெய்வா? ஒருவரொருவருக்குக் கீழடக்கிப்போகவேண்டிய அவசியமில்லையன்றோ? ஆதலால், அவ்வணவநண்பர் வர்திடவேண்டினாராயின் யாமேலே கூறியவாறு எம்மொடு சேர்ந்து ஒழுங்கு செயவாராக, உண்மையாராய்ச்சியிற் புருந்திருப்பதனூலிதபநறி யாம் அவ்வணவநண்பரிடத்துப் பகைமயம்கொள்ளாம்; கேண்மையே சொர்வம். சுபம்

முற்றித் து.

—

ஸ்ரீ ஜனார்தனம் பந்த சூருப்பேயாநம:

மெய்ஞ்ஞானசாகரம்.

மக்களாய்ப்பிறந்தவர்கள் எல்லாருக்கும் சமயஞானம் என்னும் நிஷயம் அவசியமானதொன்றும், இவ்வுலகம் என்பது யாது, இவ்வுலகத்தை ஒழுங்குபட அமைத்தது எது, இதில் நாம் மக்களாய்ப்பிறப்பதும் பின் இறப்பதும் ஏன், இப்பிறப்பிற் பிறப்புக்களின் பின் நாம் பேரினப்பத்தை யடைதல் எப்படி என்று இன்னேற்றம் விஷயங்களை ஆராய்ந்து அறிநதுகொள்ளாதவர்கள் மக்களன்று சொல்லப்படார்கள். இவ்வரிய விஷயங்களை ஆராய்வற்காகவே உலகத்தின் அனைக சமயங்கள் பிறந்திருக்கின்றன. வெவ்வேறு சமயத்தாரும் ஆராய்ந்துகொள்ளலவேண்டும் இவ்வமையாருகளை இச்செந்தமிழ்நாட்டிலுள்ள நாமெல்லாம் அறிவகொள்ளும்பொருட்டி 'மெய்ஞ்ஞானசாகரம்' என்னும் பெயர் ஒரு மாதாந்தப்பத்திரிகை பிரசுரிகக உத்தேசித்திருக்கிறோம். கில் அரிய சைவ வைணவ சித்தாந்தங்களும், பௌத்தம் சமண்களிய உலகம் பிச்சித்தியுற்ற அனைக சமயக்கோட்பாடுகளும், அவல் ஆசாரிய பிரபாவங்களும் பிறவும் வெளிவரும். இதுவரைய இதை மாநிரி பத்திரிகை தமிழில் வெளிவந்ததில்லை. ஆகைய இச்செந்தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லா நண்பர்களும் இதனை தரிப்பார்களென்று பிரார்த்திக்கிறேன்.

இதற்கு வருஷ சந்தா ரூபா இரண்டு. 300-கையொப்பங்கள்
=நதபிறகு இப்பத்திரிகை வெளியிட உத்தேசித்திருக்கிறோம்.
பிரங்கையொப்பங்கள் சேருமானால் இப்பத்திரிகையின் வருஷ
தா ஒரு ரூபாவாகக் குறைக்கப்படும். ராயல் 8-பக்க அளவில்
ண்டுபாரவுகொண்டதாய் வெளிவரும்.

புதிதாயிற்று - சேரமசூரனாராயகரவர்கள் மாணுக்கரும், சென்னை கிறிஸ்தியன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய ஸ்ரீமத் - நாகபுரிநம் - வேதாசலம்பிள்ளையவர்கள் இப்பத்திரிகைக்குத் தலைப்பிடுவது இதனை நடத்துவா.

இதற்குக் கையொப்பஞ்செய்துவார் எமக்காயினும் ஜெ. பி. பவர்கட்கு ஆயினும் எழுதித் தெரிவித்தல்வேண்டும். சுபம்.

தி - முத்துராமபிள்ளை,

பிர. 37, பிள்ளையர்க்கோலில் கி. திருமேயில்லவர்பேட்டை, சென்னை.

